

1. Πρέπει μια φορολογητέα πράξη, αφορώσα την παράδοση και την εγκατάσταση καλωδίου το οποίο τοποθετείται στο έδαφος δύο κρατών μελών και επίσης εκτός του εδάφους της Κοινότητας και στο οποίο οφείλεται το σαφώς μεγαλύτερο μέρος του συνολικού κόστους, να θεωρηθεί παράδοση αγαθού κατά την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας ⁽¹⁾ περί του τόπου των φορολογητέων πράξεων;
2. Εφόσον μια τέτοια πράξη θεωρείται αντιθέτως ως παροχή υπηρεσίας, πρέπει η υπηρεσία αυτή να θεωρηθεί ότι έχει τέτοια σχέση προς ακίνητο ώστε ο τόπος της παροχής της να καθοριστεί με βάση το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α';
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα, έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', ή εναλλακτικώς, το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', την έννοια ότι η πράξη πρέπει να κατατημηθεί με βάση τη θέση του καλωδίου στις διάφορες επικράτειες;
4. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, έχουν το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', ή εναλλακτικώς, το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', και τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 1, την έννοια ότι ο φόρος προστιθεμένης αξίας δεν πρέπει να καταβάλλεται ως προς το τμήμα της παραδόσεως αγαθού ή της παροχής υπηρεσίας το οποίο αφορά περιοχή εκτός του εδάφους της Κοινότητας;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 8 Μαρτίου 2005

(Υπόθεση C-115/05)

(2005/C 106/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Braun, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Μαρτίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη έχοντας θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ, 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ όσον αφορά τους κανόνες αποτίμησης για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς εταιρειών ορισμένων μορφών καθώς και τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ⁽¹⁾, και εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιανουαρίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 283, σ. 28.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 2005

(Υπόθεση C-118/05)

(2005/C 106/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Αντόνιο Caeiros και Sara Pardo, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Μαρτίου 2005 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/60/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 24, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας·